

L. Kvist: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Valdemar Nielsen: Efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Pinholts Tale i Gaar kan jeg, for ikke at komme med Gentagelser, undlade at komme ind paa forskellige Ting, jeg ellers havde tænkt at beskæftige mig med. Jeg kan straks i meget udtale min Tilslutning til de Synspunkter, det ærede Medlem fremsatte i Gaar.

Ved Forhandlingerne her i Tinget om Lille Bælts Broen fremsatte det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, saavel ud fra økonomiske som ud fra tekniske Betæneligheder, en stærk Kritik af det paagældende Forslag — en Kritik, der i øvrigt blev meget unaadigt optaget af den højtærede Trafikminister. Men hvis der var nogen Grund til at stille sig kritisk overfor det Forslag, der da var Tale om, og til at hævde, at naar man gik til et saadant Arbejde, maatte man for det første have Sikkerhed for, at de Overslag, der forelaa, vilde holde, og dernæst, at man herhjemme havde Evne til teknisk at gennemføre et saadant Arbejde, vil jeg mene, at der ogsaa overfor det her foreliggende Forslag er Grund til at rejse lignende Betæneligheder. Jeg skal ikke komme dybt ind paa hele denne Sags Forhistorie. Tidligere ærede Talere, Ordførerne, det ærede Medlem Hr. Pinholt og det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, har i deres Taler beskæftiget sig med Forhistorien. Der er i denne Sag begaaet Fejltagelse paa Fejltagelse. I Bemærkningerne til Lovforslaget opgøres det, hvad de Eksperimenter, man har foretaget ved Hvide Sande, har kostet indtil dette Øjeblik. Disse Tal er ret oplysende. I Begyndelsen ser det meget uskyldigt ud, men Beløbet vokser meget hurtigt. I 1908—09 opføres et Beløb paa 35 664 Kr., og i 1909—10 er det vokset til 86 Tusinde og nogle Hundrede Kroner. Saa gaar der et Par Aar, hvor der ikke opføres synderligt, det ene Aar 3000—4000, det an-

det Aar knap 1 000, men i den Tid er der en anden Kraft, der arbejder, og det er Vesterhavet, og det viser, at den første Ting, man har gjort, Gennemskæringen af Klitterne, Aabningen ud til Havet, har været en stor Fejltagelse.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen sagde i Gaar, at man skulde tro, at de Mennesker, der havde anbefalet og sagt god for Gennemskæringen uden i øvrigt at foretage noget, ikke havde Gnist af Begreb om, hvad man begyndte paa; noget i den Retning sagde det ærede Medlem. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar han udtaler dette — jeg skal ikke modsige ham, jeg mener, det i nogen Grad er rigtigt —, saa dømmer han de Mennesker, der var med dertil, først og fremmest den nuværende Repræsentant for Ringkøbing-Kredsen, det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, som jo var meget ivrig for Gennemskæringen ved Hvide Sande, men han dømmer ogsaa hele det Parti her paa Rigsdagen, der den Gang vovede at vedtage det. En saadan Dom ligger der i de stærke Ord, som det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen fremsatte. Han dømmer ikke Sagkundskaben, for den havde, saa vidt mig bekendt, intet med dette første Skridt at gøre. Det var paa Trods af Sagkundskaben, man gik saa vidt, som man gjorde den Gang. Nu er vi ved en ny Fase i denne Sags Udvikling; nu stilles der, som det allerede er bemærket, tredje eller fjerde Gang Forslag om nye, store Bevillinger, der skal til for at faa Forholdene ved Ringkøbing Fjord ordnet.

De to ærede Ordførere, henholdsvis for Socialdemokraterne (Hauge) og for det konservative Folkeparti (Vesterager) udtalte i Gaar, at de maatte forlange Sikkerhed for, at Pengene vilde blive godt anvendt. Jeg tænker mig, at der deri ligger et Krav om, at Pengene skal anvendes saaledes, at de virkelig kommer til at tjene til Sagens Fremme, og at man vil have Sikkerhed for, at de Midler, der bevilges, ikke saaledes som hidtil skal efterfølges af nye Bevillinger paa flere Millioner. Det faktiske er jo, at skønt man indtil Dato har anvendt rundt regnet 3 Mill. Kr. til denne Sags Fremme, staar vi nu paa akkurat samme Punkt, som vi gjorde, den Gang vi ingen Penge havde anvendt. Jeg anser det for givet, at denne Sag skal behandles i et Udvalg, og jeg antager, det vil blive en ret langvarig og indgaaende Behandling. Jeg vil give den Tanke Tilslutning, at man der søger at skaffe Sikkerhed for, at den nye Bevilling, der er Tale om, saaledes som de